

Så er der endnu et spørgsmål fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr til ministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det, der fik mig herop, var egentlig ministerens bemærkning om, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de sidste dages snak om misbrug af au pair-piger og så det her forslag. Det får mig bare til at spørge ministeren, om ikke det er rigtigt, når vi ser på private pasningsordninger i dag, at de, der står for pasningen af børnene, tit har lønninger på ned til 17, 18, 20 kr. i timen og altså bliver misbrugt som billig arbejdskraft på præcis samme måde, som au pair-pigerne er blevet det ifølge de afsløringer, der har været i aviserne i dag. Kan det være rigtigt, at vi skal fremme den slags beskæftigelse til ekstremt lave lønninger med offentlige tilskud?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må sige, at en forkert ting jo ikke bliver mere rigtig af at blive gentaget flere gange, selv om det er fra Folketingets talerstol, man gentager den.

Au pair-pigerne er kommet hertil på nogle betingelser, der drejer sig om, at de skal lære dansk, og de skal gennemgå en udvikling i det her land. Så misbruger man de ordninger til at sætte dem til at arbejde hele dagen. Det er et problem, men det har bare ikke noget med de her pasningsordninger at gøre, for au pair-ordningerne kan ikke finansieres via pasningsordningen.

Derfor har de to ting ikke noget med hinanden at gøre! Undskyld, jeg siger det, men sådan er det altså.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes bare, at ministerens svar understreger, at vi altså har en regering, som er parat til at etablere pasningsordninger og give offentlige tilskud til pasningsordninger, hvor de, der står for pasningen, nogle gange kommer til at arbejde for 20 kr. i timen og på den måde bliver misbrugt som ekstremt billig arbejdskraft. Og svaret bliver ikke rigtigere af, at det bliver fremsat og gentaget flere forskellige gange.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 52 (S, RV, SF og EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 15.00

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 10/3 2005. Betænkning 28/4 2005. Anden behandling 10/5 2005. Tillægsbetænkning 12/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg kan se, fru Mette Frederiksen ønsker ordet, så behøver man ikke at spørge.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Ja, det gør jeg, for jeg synes sådan set, at der er god grund til at se på de tre lovforslag, vi nu tredjebehandler, som vedrører børneområdet og daginstitutionsområdet, fordi det, der er fælles for de tre lovforslag med undtagelse af det her, L 25, er, at de på overfladen kan se både fornuftige og gode ud. Men går man ned i indholdet i forslagene, og hvis man ikke mindst ser dem i sammenhæng, vil man se, at det her i virkeligheden nok er noget af det mest ideologiske tankegods, som denne regering præsenterer.

Et flertal i Folketingssalen har lige vedtaget, at Folketinget skal pålægge kommunerne at yde et minimumsbidrag til private pasningsordninger. Vedtages det her forslag, skal der ydermere oprettes profitbørnehaver. Det kan der i hvert fald blive, da det overskud, som måtte frem-

komme i de børnehaver, kan trækkes ud. Det vil altså sige, at i stedet for at bruge penge på børnene og deres hverdag skal profitten kunne trækkes ud til private firmaer.

Kigger vi så endelig på det tredje lovforslag, der også er til behandling i dag, nemlig L 26, vil man se, at regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at indføre private madordninger i børnehaverne, madordninger, som kommer til at gælde for de børn, hvis forældre har råd til at betale, og dermed potentielt ikke for alle børn.

Det er sådan set derfor, at jeg ønsker også ved tredjebehandlingen i dag at sige, hvorfor vi fra Socialdemokratiets side selvfølgelig ikke kan stemme for det her lovforslag.

Vi har i Danmark en stærk tradition på daginstitutionsområdet for både at have offentlige, gode daginstitutioner og have selvejende daginstitutioner. Det betyder, at der er noget at vælge imellem for forældrene, og det betyder, at vi kan sikre, at alle vores børn får en god start på livet.

Det her lovforslag lægger for første gang i vores historie op til, at et eventuelt overskud i en børnehave må trækkes ud og altså gå til de private investorer, der er i børnehaven, i stedet for at bruge pengene på det, som pengene selvfølgelig skal bruges på, nemlig vores børn og deres udvikling. Samtidig lægger forslaget altså op til, at der ikke er nogen øvre grænse for, hvad de her nye private børnehaver må have lov til at bede forældrene om at betale.

Jeg siger bare i al stilfærdighed, at vi ikke vil være med til at bidrage til en yderligere opsplittning af det her samfund, og vi ønsker ikke en situation, hvor private børnehaver med private investorer skal tjene penge på vores børn. Det er samtidig skruet sammen på en sådan måde, at forældrene kan vælge at betale så meget, som de vil, for de børnehaver og dermed potentielt sikre sig, at børn fra dårligere stillede familier, børn, der af forskellige årsager måtte være svært stillet i livet, ikke går i den børnehave, hvor ens egne børn går.

Det her forslag er i al sin enkelthed usympatisk. Det strider grundlæggende mod den meget, meget flotte tradition, vi har i Danmark, for at behandle vores børn ens, for at sikre, at vores børn kan vokse op under nogenlunde samme vilkår, i hvert fald hvad angår den del af hverdagen, de tilbringer enten i en daginstitution eller i en skole.

Det er en forkert vej at gå, hvis det, vi vil, er at bryde den negative sociale arv og fremme inte-

grationen i Danmark. Det er derfor, vi stemmer nej.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det er en meget principiel debat, vi står over for nu. Det er et forslag, der helt grundlæggende betyder et brud på det, man kunne kalde grundprincipperne i dansk socialpolitik, vi står over for.

Man kan spørge: Hvorfor er det her ønske om private virksomheder, det, man i Norge kalder børnehaverbaroner, for der har man nemlig tilstanden, kommet? Er det sådan et udtryk for et forældreønske om, at sådan noget vil man gerne have? Nej. Er det et udtryk for, at de, der arbejder på området, har et ønske om at få nye muligheder? Nej.

Det her er alene blomstret i nogle ideologiske hjerner formentlig især hos Venstre og De Konservative. I første omgang var Dansk Folkeparti ikke med, men man har så fået lidt småindrømmeelser som sædvanlig, og så deltager man nu i den største ændring af dansk socialpolitik nogen sinde.

Vi har aldrig før haft børnehaver, hvor man kunne tage penge ud. Vi har haft private børnehaver i form af selvejende institutioner, og det er gået fint. Men nu er planen, at vi ligesom svinebaroner og andre, der tjener store penge, også skal lave børnehaver, så man kan tjene penge på børn. Der skal kunne tages store penge ud af daginstitutionerne. Det er den ene store ændring.

Kl. 15.05

Den anden store ændring er, at man nu fjerner loftet over forældrebetalingen for daginstitutionspadser. Det er ikke så lang tid siden, at Folketinget her havde en diskussion, der drejede sig om, at taksterne var blevet alt for høje på daginstitutionerne. Det var den daværende konservative familieminister, der var optaget af det. Nu kvitterer man så sammen med regeringspartierne og sammen med Dansk Folkeparti ved at fjerne det loft, som er beskyttelsen mod, at priserne bare kan blive ved at stige.

Hvis man tager ud og kigger på erfaringerne rundtomkring, er der nogle solide erfaringer fra Norge, hvor næsten halvdelen af sektoren er privat. Derfor ved vi faktisk nogle ting om, hvad der sker, når man laver det her. Hvad er så erfaringerne fra Norge? Den ene er, at de private in-

stitutioner er 500-600 kr. dyrere end de offentlige institutioner. Den anden erfaring fra Norge er, at man ikke tager børn, der har vanskeligheder, ind. Det drejer sig om handicappede børn, og det drejer sig om børn af anden etnisk herkomst, så man får en de facto-delning mellem børn, der har problemer, og de stærke børn. Det er med til at lave et endnu mere delt samfund end det, vi kender i forvejen.

En erfaring er, at det er meget svært at kommunikere mellem de offentlige og de private, for de er jo konkurrenter om de samme børn. Pludselig står det offentlige og oplever, at nogle af de værdifulde oplysninger, man burde have ind om børn, bliver holdt tilbage, for dem udleverer man jo ikke til en konkurrent.

Derfor for SF's vedkommende: Vi er lodret imod det her. Vi beklager, at det var så let også i det her tilfælde at få Dansk Folkeparti til at falde til patten. Det har jo været en sag, der har haft et meget langt forløb, fordi Dansk Folkeparti i starten ikke ville være med til det her.

Det er en grundlæggende ændring af dansk socialpolitik, der vedtages, når der stemmes om lidt. Det her er ikke gjort af hensyn til børn, det er ikke gjort af hensyn til forældre, det er ikke gjort af hensyn til dem, der arbejder på området, det er alene gjort af hensyn til, at nogle mennesker skal have lov til at tjene penge på noget, man indtil nu ikke har haft lov til at tjene penge på.

Med de udenlandske erfaringer, der ligger, er det simpelt hen ufatteligt, at man bevæger sig ind i sådan en ideologisk blindgyde. Derfor stemmer SF nej.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Hr. Villy Søvndal glemmer lidt her i debatten, som bliver fulgt af rigtig mange børnefamilier ude omkring, som har rettet mange henvendelser om, hvornår vi vedtager det lovforslag, så de kan komme videre med etablering af deres børnehaver, at fortælle, at det, vi gennemfører nu, er også en ret – en ret – til at bygge en børnehaven, til at drive en børnehaven.

Det er nu således, at man skal godkendes af kommunen, og der er kommuner, der ikke ønsker at godkende, at en gruppe forældre ønsker at etablere en sådan børnehaven. Det er nu blevet en ret, og det er da en klar forbedring. Der er rigtig mange forældre, der er meget glade for det her lovforslag.

Så er det jo også sådan, at kvalitetskravene er de samme. Det vil jeg gerne have hr. Villy Søvndal til at bekræfte: Kvalitetskravene er de samme til en privat børnehaven, en offentlig børnehaven og en børnehaven, som er en selvejende institution.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår på hr. Hans Andersen, at hensigten med det her forslag er retten til at etablere daginstitutioner, og at det er derfor, man kommer med det. Så tror jeg, at vi skal have sagen tilbage til udvalget, for så kan vi jo fjerne de ting, der er ubehagelige, nemlig retten til at tage overskud ud, retten til at sprænge loftet over forældrebetaling, for jeg forstår, at det ikke er det, der betyder noget. Det er retten til at etablere.

Derfor vil jeg foreslå, at forslaget går tilbage til Socialudvalget, og at vi der behandler de to her nævnte ændringsforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu af hr. Villy Søvndal stillet forslag om at standse lovforslagets behandling og henvise det til fornyet udvalgsbehandling. Jeg skal åbne for en debat på korte bemærkninger om dette forslag.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Der er intet nyt i den her diskussion. Det her er alene et lille, drilsk forslag fra hr. Villy Søvndal. Der er intet nyt i diskussionen, og jeg ønsker ikke at medvirke til, at vi endnu en gang behandler det i udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er der andre, der ønsker ordet? Hr. Villy Søvndal for kort bemærkning alene om det forslag, der er stillet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes altid, at man skal imødekomme en politisk modstander. Det er så til hr. Hans Andersen. Det er klart, at når det, man i virkeligheden ønsker, nemlig den frie etableringsret, når det er det, der er det afgørende for Venstre, og det forstod jeg på hr. Hans Andersens korte bemærkning, så synes jeg, at oppositionen skal udvise det storsind at sige: Fint, det forslag skal selvfølgelig have mulighed for at blive behandlet, og

alle de andre ting, som er uvedkommende, dvs. fjernelsen af loftet på forældrebetaling og retten til at trække overskud ud og sådan noget, fjerner vi simpelt hen teknisk ved at stille to ændringsforslag.

Vi skal gerne fra oppositionens side levere rugbrødsarbejdet, og så kan vi måske mødes om et forslag, der ikke indeholder alle de ubehagelige ting, men kun den frie etableringsret. Jeg synes, at det er et meget stort tilbud til en regering.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Enhedslisten vil meget gerne støtte forslaget om, at sagen kommer tilbage i udvalget, hvis det kan lykkes os at finde en model for en ret til at etablere daginstitutioner og vi får fjernet de elementer i forslaget, der handler om, at man får ret til at trække profit ud, og at man fjerner loftet over brugerbetaling.

Vi vil da gerne høre, om ministeren ikke vil tage imod Venstres overvejelser om, at vi ændrer på forslaget, så det er det, som kommer til at stå tilbage som kernen, og dermed tager det tilbage i udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker flere at udtale sig? Hr. Hans Andersen? Man kan kun få ordet én gang. Ønsker ministeren ordet? Så skal man lige markere, men det kan nås.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal bare sige, at de ændringsforslag, som det bliver antydet at man kunne stille, ikke vil få regeringens støtte. Regeringen ønsker at fastholde lovforslaget uændret. Vi ønsker ikke at ændre på forslaget, sådan som det blev antydet af hr. Villy Søvnald. Så et sådant forslag vil ikke få regeringspartierne's stemme.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af lovforslagets behandling og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, forkastedes, idet 52 (S, RV, SF og EL) stemte for, 58 (V, DF og KF) imod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovforslaget.

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare lige lynhurtigt afkræfte nogle af de myter, som har været her.

Det her forslag vil kunne skabe mulighed for flere virksomhedsbørnehaver, som gør, at børnene er tættere på deres forældre. Det vil kunne skabe mulighed for skovbørnehaver.

Så vil jeg også sige, at der er positive erfaringer fra Sverige og der er negative erfaringer fra Norge. Men i Danmark vil der jo være mulighed for fripladstilskud og søskendetilskud.

Jeg kan ærlig talt ikke se de store problemer i den lovgivning. Vi støtter naturligvis forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning til hr. Martin Henriksen, der bedes opholde sig i nærheden af talerstolen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan da godt forstå, at Dansk Folkeparti gerne vil tale sig uden om, at man støtter det her forslag med alt, hvad det indebærer.

Jeg vil bare bede hr. Martin Henriksen bekræfte, at der allerede i dag er masser af muligheder for at lave skovbørnehaver. Vi har masser af skovbørnehaver, gårdbørnehaver, havbørnehaver og alt muligt andet i Danmark. Det er ikke noget, der først kommer med det her forslag. Det er det ene.

Det andet, jeg gerne vil bede hr. Martin Henriksen om at bekræfte, er, at man fjerner loftet over brugerbetalingen, og det vil sige, at selv om der gives fuld friplads, vil der stadig skulle betales ekstra, hvis brugerbetalingen i profitbørnehaven er højere end i kommunens børnehaven, og derfor vil arbejdsløse og andre komme til at betale.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jo, der er i dag muligheder for at oprette de børnehaver, som fru Line Barfod nævnte, men der er ikke noget galt i at udvide de muligheder.

Så synes vi, at det er positivt, at vi går ind og giver mulighed for, at en gruppe forældre eksempelvis kan oprette en børnehaven i et lokalområde, hvis de gerne vil gøre det, på det pædagogiske grundlag, som de gerne vil have, og så

kan de selv finansiere det. Det synes vi sådan set er positivt, og det er altså et frit valg.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Mulighederne er der i dag for at oprette børnehaver. Det, som Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme for, er, at man skal have lov til at tjene penge på at oprette børnehaver, og det vil jeg gerne bede hr. Martin Henriksen om at bekræfte.

Så vil jeg gerne igen bede hr. Martin Henriksen om at bekræfte, at loftet bliver fjernet over brugerbetaling, og at man derfor kommer til at betale, selv om man har friplads ... (*får hosteanfald*).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det var ikke så godt, det var da vist en tudse i halsen. Hr. Martin Henriksen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan kun sige det, jeg har sagt. Der er ikke noget galt i, at man giver en gruppe forældre muligheden for at oprette en børnehave, hvis det er det, de ønsker, med det pædagogiske grundlag, der nu engang måtte være ønsket fra en speciel forældrebestyrelse eller lignende. Det er der ikke noget galt i.

Det her er ikke noget, der har en social slagside eller noget i den stil. Det her er et glimrende lovforslag, som er med til at udvide det frie valg. Og de krav om kvalitet, som gælder for alle andre institutioner, selvejende, kommunale, gælder også for de private.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg bliver nødt til at bistå lidt, når fru Line Barfod ikke har talens evne netop nu.

Jeg bliver nødt til at sige til Dansk Folkepartis ordfører, at det er sådan, at vi i dag med lovgivning sikrer, at der er en øvre grænse for, hvor meget man må opkræve i forældrebetaling. Det hænger bl.a. sammen med, at vi vil sikre, at alle børns forældre har mulighed for at betale det, og vi har så ydermere en fripladsordning, der sikrer, at de, der ikke har råd til at betale for den øvre grænse, er med.

Se, når man nu med det her lovforslag frejdigt endda foreslår at ophæve den øvre grænse, kan Dansk Folkeparti så ikke se, at vi potentielt i lø-

bet af få år i Danmark har børnehaver, hvis betaling er sat så højt, at der er ualmindelig mange familier, der ikke vil have råd til at have deres børn i den børnehave? Og kan Dansk Folkeparti så ikke se, at det kan give et problem i forhold til, i hvilken grad vores børn får lov til at starte livet de første år sammen med børn, der ikke er i samme livssituation som dem selv? Og kan Dansk Folkeparti ikke se, at det er bare en kende asocialt?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

At Socialdemokraterne vælger at køre videre med deres retorik om, at det her vil skabe splittelse og give de socialt dårligt stillede problemer i det danske samfund, synes jeg er tyndt. Hvis der er noget parti, der om noget har været med til at skabe splittelse i det danske samfund og dele børn op i, hvem der ikke har, og hvem der ikke kan noget, så må det være Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det tror jeg simpelt hen vi af hensyn til historiskrivningen har behov for at få uddybet, for det forslag, vi behandler i dag, og som regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at stemme for, går ud på, at man i Danmark nu skal kunne oprette private børnehaver, at det overskud, man måtte tjene i den enkelte børnehave, skal gå til private investorer i stedet for til den pædagogiske udvikling af vores børns hverdag, og at man samtidig siger, at det loft, der i dag er for forældrebetaling, ophæver man.

Det kunne jo godt være – det kunne jo godt være, at der er forældre i Danmark, der ikke ønsker, at deres børn skal gå i børnehave sammen med dårligere stillede børn. Det kunne jo godt være, at der var danske familier, der ikke ønskede, at deres børn skulle gå sammen med alt for mange tosprogede elever. Det er sådan set det, vi anfægter.

Vi anfægter, at der på det her område, som er kernen i et velfærdssamfund, nemlig det, at vi skaber lige muligheder for vores børn, skal oprettes profitbørnehaver, så man dermed kan sikre, at vores børn ikke kommer til at leve sammen de første år af deres liv. Så kan jeg ikke bare få Dansk Folkeparti til at bekræfte, at det er det, man lægger stemmer til?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det her er en forbedring af det nuværende system set med Dansk Folkepartis øjne. Der er også mange i dag, der tjener penge på at gøre en hel masse gode ting. Man har privathospitaler, man har Falck, som tjener penge på det område, og når kravene til det pædagogiske er de samme som til kommunale institutioner, til selvejerinstitutioner, til private institutioner, så ser vi ikke de problemer, som venstrefløjen i Folketinget ser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Hr. Jesper Langballe ønsker ordet. Det skal være en kort bemærkning til ordføreren, og ordføreren er hr. Martin Henriksen. Er det det, der er ærindet, hr. Langballe? Så tænk lidt over det. Det bliver fru Lone Dybkjær som ordfører. ... Jamen sådan er reglerne, de er svære at sætte sig ind i en gang imellem. Men det lykkes nu og da.

Fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 15.20

Lone Dybkjær (RV):

Det her har jo udviklet sig til en mere principiel debat, og derfor synes jeg også, at Det Radikale Venstre skal tage ordet i denne her sammenhæng.

Jeg ser sådan set alle tre forslag som principielle forslag, som alle sammen går ud på, at man prøver på at tage noget fra fællesskabet og give til individualiteten.

I og for sig har vi jo ikke noget imod, at der gives til det individuelle, men vi har noget imod, at der gang på gang tages fra fællesskabet, og at man, samtidig med at man hylder, at kommunerne skal have stor selvbestemmelse, reelt ikke giver den selvbestemmelse, hvis de nu skulle have en anden opfattelse end regeringen.

Lad os tage det med den private pasning. Det har jo hele tiden været muligt at skabe privat pasning. Nu siger regeringen, at det skal foregå ved et minimum, for ellers bliver der ikke et reelt frit valg. Hvorfor får kommunerne ikke lov til selv at tilrettelægge disse ting? I det øjeblik der kommer en række private pasningsordninger, kan det jo ikke undgå at få indflydelse på fællesskabsordningerne. Samtidig med at regeringen lægger skatteloft og alt muligt, bliver det jo vanskeligere for kommunerne at lave de her fælles ordninger.

Det andet er, at her kan man altså få lov til at tage profitten ud, og som jeg også sagde ved førstebehandlingen, kan man tage profitten ud på

det offentliges regning. Det er det, jeg synes er interessant. Man tager profitten ud på det offentliges regning, fordi der jo stadig væk er nogle tilskudsordninger. Dem kan de rige forældre få, men samtidig kan de så etablere nogle børnehaver, som er fuldstændig anderledes økonomisk set end de almindelige børnehaver. Og igen bliver det de rige, der får mulighed på fællesskabets bekostning.

Når vi så kommer til madordningerne, ser vi nøjagtig det samme. Kommunerne skal lave madordninger, kan lave madordninger, der er ikke noget med lofter over det, men der er frem for alt heller ikke noget med, at man kunne indregne det i den almindelige daginstitutionstakst. Igen får de rige muligheder, dem, der er mindre rige får mindre muligheder. Og det er derfor, at der er en klar tendens i de her tre forslag.

Og så synes jeg, at det er hyklerisk, når Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, siger: Jamen det er jo meningen, at man skal kunne etablere sig frit og danne nogle børnehaver frit. Det kan man jo, som også andre ordførere har påpeget, hele tiden. Så det er falsk. Hele denne her diskussion er falsk. Sig dog meningen med det: Vi vil gerne gøre noget for dem, der er meget velstillede i Danmark, og vi vil ikke gøre noget for en række andre.

Sådan er det jo ikke bare på det her område, det er jo også på andre områder, at regeringen gør det med sit skattestop. Tænk bare på dem, der har boliger i dag. Ja, de er utrolig heldige i forhold til dem, der ikke har nogen boliger, og som har meget færre chancer for at komme ind på boligmarkedet.

Derfor er tendensen jo klar: I alle lovforslag, regeringen fremlægger, bliver det på fællesskabets og de mindre velstillede bekostning, at man sikrer dem, der er rigere i Danmark, og det er det asociale ved regeringen. Og det går igen i samtlige de lovforslag, regeringen fremsætter, men man giver det udseende af noget andet. Man siger: Det er bare for at etablere frit valg. Sludder og vrøvl! Det er ikke bare for at etablere frit valg. Det er for at gennemføre en ganske bestemt ideologi, og det gør man fuldstændig systematisk.

Problemet er, at man bare siger, det er noget helt andet, der er motivet, som f.eks. det her med, at motivet er, at man skal have mulighed for at lave nogle børnehaver, som man udmærket kan i dag. Man kan også udmærket lave pasningsordninger i dag, men der er det bare op til

kommunerne at prøve at lægge det ind i deres planlægning, og det ønsker regeringen ikke.

Så der er et par huldeder både i det med spørgsmålet om fællesskabet og de velstillede, og så er der også huldeder i forbindelse med, om kommunerne kan bestemme selv eller ej. Regeringen kører en meget centralistisk politik, og kommunerne får reelt ikke mulighed for at bestemme selv, hvis de er uenige med regeringen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Som det jo tydeligt er fremgået af debatten indtil nu, er det et meget principielt forslag, vi behandler: hele spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have profitbørnehaver i Danmark, om vi skal åbne for, at nogle skal have lov til at tjene penge.

Der er ingen tvivl om, at det er utrolig berigende, at vi har en mangfoldighed af forskellige børnehaver, og at der er mulighed for at oprette mange forskellige institutioner. De muligheder har vi og har vi haft i masser af år, og de bliver brugt til hele tiden at udvikle nye pædagogiske former, udvikle nye former for børnehaver og vuggestuer, og det er afgørende, at vi fastholder den mulighed. Men problemet opstår, når man giver nogle mulighed for at tjene på børnehaverne, og når man så samtidig fjerner loftet over brugerbetalingen.

Det er, som om regeringen overhovedet ikke tænker på, at det, vi taler om, er små børn, det er de år, som er allermest betydningsfulde for deres udvikling, og som har stor betydning for, hvordan de udvikler sig som voksne, hvad det er for et samfund, vi får senere. Det har overhovedet ikke været i fokus for regeringen og for Dansk Folkeparti. Det, man ser på her, er kun, at der skal være nogle firmaer, der skal have mulighed for at få profit også på det her område.

Kl. 15.25

Så siger man, at det er, fordi vi skal have flere virksomhedsbørnehaver. Nu har man jo allerede i dag mulighed for at lave virksomhedsbørnehaver, hvis man vil, men det er da muligt, at der kommer flere af dem, især fordi regeringen i bemærkningerne til lovforslaget regner med, at mange kommuner vil lukke børnehaver, daginstitutioner i landdistrikterne.

Det er sikkert rigtigt, at når kommunerne på grund af den stramme økonomi, de får, og som bliver forværret med kommunalreformen, ser

ned over udgifterne, så vil det være tillokkende at lukke institutioner, ligesom man har lukket skoler. Og så kan man da godt forestille sig virksomheder, der tilbyder deres personale, at de så laver nogle virksomhedsbørnehaver.

Men er det særlig godt for børnene? Så kan man selvfølgelig få noget tid sammen med sine forældre i bilen på vej til og fra børnehaven, men det var måske bedre for barnet at være i børnehaven og kunne lege end at skulle tilbringe et par timer på motorvejen sammen med forældrene i bilen.

Man får så heller ikke den lokale tilknytning til de børn, der er i det område, man bor i, og man får i den grad opsplitningen mellem dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er. Og hvis forældrene skifter arbejde eller bliver arbejdsløse, skal børnene så også ud af børnehaven? Dermed bliver forældrene endnu mere afhængige af deres arbejde, end de er i forvejen. Selv om de så skulle have mulighed for at få lov til at lade barnet blive i børnehaven, er det ikke sikkert, de kunne betale, hvis de blev arbejdsløse, fordi der ikke er noget loft over brugerbetalingen.

Så det her forslag er utrolig problematisk, ikke kun i forhold til børnene, og det er sådan set det værste, men også i forhold til udviklingen i Danmark og også i forhold til udviklingen i landdistrikterne, hvor man åbenbart ikke mener, at det er vigtigt at have gode offentlige børnehaver længere. Vi risikerer, at der sker det samme som på skoleområdet, at man lukker de offentlige tilbud, og de, der har råd, kan så betale for at få et privat tilbud i stedet.

Man taler så meget fra regeringen om, at der skal være frit valg, men hvor er det frie valg henne, hvis man ikke har mulighed for at få en ordentlig kvalitet i børnenes liv hverken i børnehaver eller i vuggestue, hvis det valg, man gerne vil have, er at have en børnehave, hvor der er nogle voksne, der har tid til at tage sig af ens barn, men man ikke har råd til at betale de mange penge, som en profitbørnehave koster?

Hvis man gik sammen med andre forældre om at prioritere børnene, så ville der være mulighed. Så ville der f.eks. være mulighed for, at vi valgte at sige fra Folketingets side, at vi dropper den kassetænkning, vi har i dag, at vi ansætter de 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere og sparer dagpengene og får flere penge ind i skat. Det ville faktisk kunne gøres for en nettoudgift på 100 mio. kr. fra de offentlige kasser.

Men det valg kan vi ikke få lov til at få som borgere, for regeringen ønsker ikke, at vi skal sikre gode vilkår for børnene. Man er kun optaget af, at der skal være private firmaer, der kan tjene profit.

Man vil heller ikke være med til at sikre kvaliteten. Vi får at vide, at der bliver de samme kvalitetskrav, men der er jo ikke særlig mange krav i dag. Vi har jo fra Enhedslistens side den ene gang efter den anden stillet forslag om, at der skulle være nogle minimumsrettigheder for børnene, at der skulle være minimumskrav til normeringerne osv. Vi kan ikke engang være sikre på, at der bliver stillet krav om, hvor mange uddannede pædagoger der skal være i børnehaverne, og at de ansatte skal have ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Vi har jo for nylig set undersøgelserne om, hvordan man i nogle kommuner har flere aktiverede end folk, der er ansat på normale vilkår i daginstitutionerne, og det risikerer vi bliver forstærket, hvis vi får en opdeling i profitbørnehaver, hvor nogle er luksustilbud til de rige, og nogle andre er discounttilbud til de fattigste.

Så det er virkelig en sort dag, når regeringen og Dansk Folkeparti stemmer det her forslag igennem. Jeg håber, der er mange af Dansk Folkepartis vælgere, der tænker over, hvad det egentlig er, der ligger i det, man kalder en social indstilling, hvis man samtidig stemmer for et forslag om profitbørnehaver, som i den grad går ud over nogle af dem, der har det allersværest i det her samfund.

Det synes jeg man burde stille spørgsmål om. Men det ville ordføreren jo altså ikke svare på, afviste det bare før med at sige noget om, at der skulle være flere valgmuligheder. De valgmuligheder er der i dag. Det, man opnår her, er alene, at private firmaer får lov at tjene penge, og det stemmer vi klart imod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jesper Langballe som privatist. Op til 5 minutters taletid.

Kl. 15.30

Jesper Langballe (DF):

Ja, jeg kan ikke dy mig, selv om jeg havde lidt svært ved at finde ud af, hvem der var ordfører hvornår.

Jeg vil sige, at det, vi oplever nu, er virkelig udtryk for betonsocialistisk had til frihed, et

fuldstændig tankeløst, meningsløst had til frihed. Må jeg gøre opmærksom på, at vi her i landet har og i masser af år har haft en friskolelov, som vi er stolte af, og som vi synes er et karakteristisk udtryk for dansk frisind, når den ikke bliver misbrugt af de muslimske koranskoler. Den går ud på, at man kan oprette en skole på et andet grundlag, også et andet principielt åndeligt grundlag end det, som er folkeskolens, og det giver vi statstilskud til. Hvorfor gør vi det? Er det, fordi vi vil gavne de bedre stillede? Er det, fordi vi er meget negative over for folkeskolen? Nej, det er det ikke. Det er for frihedens skyld, og nu er vi så nogle, der ønsker at give den samme frihed til at oprette børnehaver.

Jeg er sikker på, at folkeskolen har godt af, at der er private friskoler, og jeg er sikker på, at de offentlige børnehaver, vi har i forvejen, vil have godt af, at der er et privat alternativ. Hvordan kan nogen have noget imod det undtagen af den ene grund: had til friheden?

Når fru Mette Frederiksen siger, at det vil forhindre en pædagogisk udvikling, ja, så har vi en fornemmelse af, hvad der ligger i ordene pædagogisk udvikling. Der ligger simpelt hen hele den pædagogiske linje, der er inde på bjerget. Hvorfor skulle det forhindre en sund pædagogisk udvikling? Nej, det giver mulighed for ikke nye pædagogiske metoder, som fru Line Barfod talte for, men et alternativt pædagogisk grundlag eller et alternativt åndsgrundlag.

At fru Lone Dybkjær slutter sig til den her gang betonsocialisme, synes jeg er mere end utroligt, og oven i købet siger, at det her lovforslag er udtryk for en ganske bestemt ideologi. Nej, tværtimod. Det her lovforslag kan bidrage til at forhindre, at en bestemt pædagogisk ideologi, som er vedtaget som den eneste rigtige, også bliver den eneste gældende.

Til allersidst vil jeg godt sige til det der med, at man bruger ordet profit: Altså, profit er sådan et rigtig ideologisk mantra. I andre sammenhænge vil man bare sige, at folk får penge for deres arbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Langballe. Hr. Langballe bedes holde sig i nærheden af talerstolen. Der kommer en stribe korte bemærkninger. Fru Line Barfod, hr. Ole Sohn, fru Mette Frederiksen, hr. Thomas Adelskov og fru Lone Dybkjær er dem, jeg har noteret op, og først er det fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, jeg bliver i tvivl om, hvorvidt hr. Jesper Langballe kender reglerne og det lovforslag, vi behandler.

Jeg vil bare høre, om hr. Jesper Langballe kan bekræfte, at på skoleområdet må man ikke trække penge ud af friskolerne. På skoleområdet er friskolerne også tænkt til, at der skulle være frihed til andre pædagogiske retninger end det, der ligger i folkeskolen, og andre ideologiske grundlag end det, der ligger i folkeskolen, men man må ikke trække penge ud.

Jeg vil gerne høre, om det, hr. Jesper Langballe nu advokerer for, er, at Dansk Folkeparti mener, man også på skoleområdet skal have mulighed for at trække penge ud. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål var, om hr. Jesper Langballe er klar over, at vi på børneområdet i forhold til vuggestuer og børnehaver altid har haft det sådan, at man kunne oprette alternative institutioner. Nøjagtig ligesom man kan lave alternative skoler, så er der masser i dag, der har lavet børnehaver og vuggestuer på et andet grundlag end det, der ligger i de offentligt drevne.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er noget pindehuggeri, må jeg sige til fru Line Barfod. Jeg har jo ikke sagt, at dette lovforslag i et og alt er en kalkering af friskoleloven. Men jeg har sagt, at det bygger på det samme princip, at der er en frihed, som staten gør mulig ved at give tilskud til private børnehaver, ligesom man giver tilskud til private friskoler. Det er simpelt hen det jeg har sagt.

Kl. 15.35

Jeg spørger mig selv: Hvad er motiveringen bag den der utrolige vrede ud over et had til frihed til, at man etablerer en børnehave på et andet grundlag end den pædagogiske ideologi, som er den for tiden herskende?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Barfod for det sidste spørgsmål til hr. Langballe, og derefter bliver det hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen hr. Jesper Langballe svarede ikke på mit spørgsmål om, hvorvidt hr. Jesper Langballes indlæg skulle forstås sådan, at Dansk Folkeparti

nu ønsker, at man skal kunne trække penge ud af skolerne, at man skal kunne tjene penge på at drive en skole. Det, der er det helt afgørende i det her forslag, er jo, at man skal kunne tjene penge på at drive en børnehave.

Vi fik afklaret før, at det ikke primært var, for at der skulle være mulighed for at oprette børnehaver på andet grundlag, for den mulighed er der, og den bliver udnyttet i et kolossalt omfang, og det er vi meget glade for, for det er med til at udvikle pædagogikken.

Derfor synes vi sådan set også, det er et problem, at Dansk Folkeparti har stemt for læreplanerne, som bl.a. giver problemer for Rudolf Steiner-børnehaverne, der ikke længere kan få lov til at drive børnehaver, som de gerne ville, fordi de bliver lagt ind under læreplanerne. Men det er et sidespring.

Men mener hr. Jesper Langballe, at man også på skoleområdet skal have mulighed for at trække penge ud, ligesom man med det her forslag nu får lov til det på børnehavområdet? Det, der er problemet, er, at man her laver et forslag, alene for at nogle skal tjene penge, ikke for at vi skal have en mangfoldighed af forskellige muligheder, for det har vi allerede i dag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Svaret er egentlig så indlysende. Eftersom jeg har stået og som et illustrerende eksempel har lovprist friskolelovgivningen for det frihedssyn, som ligger implicit i den, så fremgår det deraf, at jeg ikke har noget som helst ønske om at ændre på friskolelovgivningen. Det turde være en selvfølge.

Så vil jeg i øvrigt spørge med hensyn til det der med, at man har fremsat det her lovforslag udelukkende – udelukkende! – for at nogle kan tjene penge, om fru Line Barfod ikke godt selv kan høre det hule i sådan en påstand.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Den påstand viser jo, at parlamentet måske godt kan blive klogere. I al fald viser hr. Jesper Langballes privatistindlæg jo, at debatten er med til at gøre os alle sammen klogere, bl.a. kan vi nu forstå, at hr. Jesper Langballe ikke helt har forstået pointen i forslaget.

Der er jo ikke nogen, der er uenig i, at der skal være rig mulighed for forskellige former for pædagogik i friskolerne, som hr. Jesper Langballe henviste til, og som jeg forstår hr. Jesper Lang-

balle tror man overfører til daginstitutionerne. Det, der er hele pointen her, og det var det, fru Line Barfod forsøgte at komme ind til benet af, er, at der gives mulighed for, at man kan trække penge ud af daginstitutionerne til helt andre formål. Støtter hr. Jesper Langballe det? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Hvis man kører det her lovforslag igennem, så ville det jo have svaret til, hvis man skulle foretage en sammenligning, at Tvindskolerne ikke kunne komme ud i en stor retssag, fordi de har trukket penge ud af fri-skoleloven. Og det er vel egentlig ikke det, hr. Jesper Langballe ønsker.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der er et gammelt ord, der hedder: Dens brød man æder, dens vise man kvæder.

Når vi kan gå ind for, at man laver private børnehaver, som der bliver givet offentlige tilskud til, uden at det offentlige har råderet over de tilskud, der skydes ind i de private børnehaver, så er det jo, fordi vi ved, at hvis man vil sørge for, at der er frihed til at drive børnehaver på et virkelig alternativt åndsgrundlag, ja, så må man sørge for det via økonomien. Så må man sørge for at støtte det, samtidig med at man stiller de børnehaver fuldstændig frit. Sådan er det nu engang.

Kl. 15.40

Til de der henvisninger til, at inden for den offentlige børnehaver er mangfoldigheden sikret, og der udvikles masser af pædagogiske metoder: Jamen det er jeg slet ikke i tvivl om.

Det, der er problemet, er, at hvis der er en gruppe forældre, som vil lave noget på et helt andet principielt grundlag end den offentlige børnehaves, så vil vi gerne sikre det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Sohn endnu et spørgsmål? Så er muligheden til stede.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det, der er problemet, er jo, at det, hr. Jesper Langballe ønsker, nemlig at man skal kunne oprette børnehaver, selvejende institutioner, på helt andre idégrundlag eller religiøse grundlag, det kan man i dag.

For over 20 år siden sad jeg i en selvejende daginstitution, som ikke ville have noget med det offentlige at gøre, og som bare fik offentlige

tilskud, men selvfølgelig skulle landets regler og love overholdes.

Det nye i det her forslag er, at man kan oprette en børnehaver med det primære formål at score nogle penge, som kan trækkes ud og bruges til alt muligt andet end noget, der har med pædagogik at gøre. Det er det, der er det helt nye.

Alt det, hr. Jesper Langballe ønsker skal være inden for daginstitutionsverdenen, kan man i dag. Det eneste, man ikke kan i dag, er, at man kan trække penge ud og bruge dem til alle mulige andre formål, som ikke har med daginstitutioner at gøre.

Det er det, Dansk Folkeparti nu støtter, og det er derfor, vi er så interesserede i at vide: Hvorfor er det nu lige, det er så interessant for Dansk Folkeparti at være med til det?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Langballe, hvis det ønskes, og derefter fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi kan jo blive ved til dommedag med denne her meningsudveksling. Altså det, der er sagen, er, at det jo ikke er rigtigt, at man i dag kan gøre, hvad man vil. Det er jo ikke rigtigt.

Det er klart, at når det her lovforslag er lavet, så er det for virkelig tilbunds gående at sikre friheden. Hr. Ole Sohn tror da ikke selv på, at lovforslaget er lavet, fordi der sidder nogle i regeringen, som godt kunne tænke sig, eller som har en fætter eller en kusine, som kunne tænke sig at score nogle penge på lovforslaget. Det er jo simpelt hen sådan en barnagtig påstand.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det var det.

Fru Mette Frederiksen for at stille spørgsmål til hr. Langballe.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hr. Langballe taler om betonsocialistisk had til friheden. Det er jo ret hårde ord fra Folketingets talerstol, og jeg synes måske, at det af hensyn til de børns fremtid, vi diskuterer, ville være mere interessant, at vi diskuterede indholdet af det pågældende lovforslag.

Men der er noget i hr. Langballes ord i dag, der siger mig, at hr. Langballe ikke rigtig kender til det forslag, vi netop nu diskuterer, for det, hr. Langballe lægger op til, er jo en parallel til det,

vi ser på friskoleområdet, og den findes. Vi har masser af selvejende daginstitutioner i Danmark. Jeg tror faktisk, vi er mange i det danske Folketing, der priser, at vi har et daginstitutionssystem i Danmark, der gør, at vi både har gode offentlige daginstitutioner, og at vi samtidig har en masse forskellige selvejende.

Man kan sådan set godt forstå, hvorfor Venstre og De Konservative synes, det er en god idé at kunne tjene penge på børn, for man synes sådan ideologisk set, at man skal kunne tjene penge på alt. Men hvorfor føler Dansk Folkeparti sig kaldet til at lægge stemmer til et lovforslag, der gør, at der ikke er noget loft over, hvor meget forældre skal betale for at få passet deres børn, og at private investorer skal hive penge ud af børnenes hverdag, i stedet for at bruge pengene på det, pengene bør bruges på, nemlig vores børn?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det føler Dansk Folkeparti sig kaldet til for frihedens skyld, som jeg har sagt det. Jeg synes egentlig, at fru Mette Frederiksen, vistnok i modsætning til de øvrige ordførere på venstrefløj, som har angrebet det her, bekendte kulør, da fru Mette Frederiksen spurgte i sin ordførertale, hvorfor man vil lave det her i stedet for at få en pædagogisk udvikling.

Det vil sige, at det, fru Mette Frederiksen kalder en pædagogisk udvikling, ser hun altså som alternativ til det her lovforslag. Hvorfor egentlig det? Det kunne jeg da godt tænke mig at få en forklaring på.

Skulle det være, fordi en pædagogisk udvikling er noget, som følger en ganske bestemt ideologisk pædagogisk linje?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, jeg skal starte med at rette hr. Langballe, for det, hr. Langballe refererer til nu, er nemlig det, vi diskuterede tidligere på dagen, da vi behandlede lovforslag nr. L 24 og ikke det lovforslag, vi behandler her.

Jeg anfægter ikke, at der kan være pædagogisk udvikling, at der kan være et solidt fagligt grundlag for en privat børnehave. Det, jeg anfægter, og det, vi anfægter fra Socialdemokratiets side, er, at der i Danmark skal oprettes profitbørnehaver, hvor private investorer i stedet for at bruge pengene på de børn, hvis børnehaver er

rammen om deres hverdag, skal kunne trække pengene ud som i en hvilken som helst anden virksomhed, og det gør vi jo af den simple årsag, at vores børn er vigtigere, at vores børn er det allerallervigtigste, vi har. Derfor ønsker vi ikke, at børn skal underlægges almindelige markedsmechanismer, og derfor ønsker vi en social ansvarlig politik også på det område.

Det er derfor, vi ønsker, at der selvfølgelig skal være et loft over, hvor meget forældre skal betale for at få passet deres børn, og det er derfor, at vi ikke ønsker, at private firmaer skal kunne hive penge ud af vores børns hverdag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Langballe at svare på det indlæg; så er det nu. Næste spørger bliver hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Når man diskuterer sådan et emne som det her, så ender det altid uvægerlig med, at der sætter sådan en vis sentimentalitet ind, som skal understøtte den måske lidt svage argumentation.

Man bliver næsten grådkvalt, når man nu hører fru Mette Frederiksen sige: Vores børn er det allerallerbedste, vi har. Jamen hvorfor skulle det være en argumentation for, at man ikke kunne støtte private børnehaver? Det er altså, som om hjertets bævrende strenge er sat i svingninger. Det var et besynderligt argument, at vores børn er det bedste, som vi har, og derfor under vi dem al mulig frihed.

Må jeg så gøre opmærksom på til al den snak med, at man vil score profit, og det eneste, man er ude på, er at trække penge ud af foretagendet, og at det eneste, regeringen og Dansk Folkeparti er ude på, er at sørge for, at folk skal score en masse grimme penge, at der jo f.eks. er mulighed for, at man i stedet kan bruge de penge til pædagogiske forbedringer. Det glemmer fru Mette Frederiksen og de øvrige venstrefløjordsførere fuldstændig.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal bare spørge hr. Langballe, om ikke hr. Langballe kan bekræfte over for Folketinget, når der nu blev sammenlignet med de private skoler, at hvis man havde indført de samme regler for private skoler, som man nu indfører for daginstitutionerne, så ville det være det samme som at lovliggøre Tvindkonstruktionen. Så ville det

være at give en mulighed for, at nogle på privat-skoleområdet kunne tømme, kunne akkumulere en fond eller private kasser, hvad man nu ville gøre, og bruge pengene til de formål, man nu fandt for godt.

Kan hr. Jesper Langballe ikke bekræfte, at det er lige nøjagtig det, man ville gøre, hvis man overførte denne her konstruktion til friskoleområdet?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det vil jeg ikke bekræfte, men jeg vil bekræfte, at Tvindskandalen har fundet sted. Den er faktisk en realitet ud fra den friskolelovgivning, som vi rent faktisk har.

Hvorfor er den det? Jamen det er den, fordi den liberale friskolelov, som jeg har stået her og lovprist som et forbillede til efterfølgelse på andre områder, altså har den svaghed indbygget, at der er to ting, den ikke kan tåle. Den ene er et Tvindimperium, og den anden er muslimske korransskoler.

Det er klart, at det sårbare ved frihed altid er, at frihed kan misbruges, hvis man er tilstrækkelig ideologisk forhærdet til at gøre det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det forstod jeg ikke noget af, må jeg sige til hr. Langballe. Det forstod jeg simpelt hen ikke noget af. Altså, hvis man har lov til at oprette private skoler og gemme et overskud, få overskud ud af det og sætte det hen i en fond, så må det være lige nøjagtig det, som Tvind gjorde i sin tid. Det var lige nøjagtig den konstruktion, de lavede.

Kl. 15.50

Den mulighed giver man nu daginstitutionerne. Man giver nu private, der opretter daginstitutioner, mulighed for at kunne tjene penge og sætte dem hen i en fond, og hvad de bruger dem til, skal vi så ikke blande os i herfra. Det er rent faktisk den mulighed, man med det her lovfor-slag, den her lovgivning, giver. Man lovliggør Tvind på daginstitutionsoverområdet. Havde man lavet nøjagtig den samme konstruktion omkring de private skoler, så havde man lovliggjort Tvind.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er da trist, at hr. Adelskov ikke forstår det, det er ellers ganske enkelt. Hr. Adelskov bruger

Tvindskolen som eksempel på, hvad der vil ske med den nye lovgivning om tilskuddet til private børnehaver, som ifølge hr. Adelskov ikke kan ske under friskolelovgivningen. Jamen det er jo lige præcis under friskolelovgivningen, at Tvindskandalen skete. Så enkelt er det.

Det vil sige, at det, som det er et eksempel på, er, at hvis man vil have en liberal lovgivning, der sikrer ånds-frihed, så er det nok nærmest uundgåeligt, at den liberale lovgivning er sårbar over for fanatiske ideologer, der er tilstrækkelig forhærdede til at misbruge den groft, for det var altså under den nuværende friskolelovgivning, at Tvindkoncernen lavede sine numre.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil sådan set bare spørge hr. Jesper Langballe, om han er bekendt med, at Tvindimperiet jo faktisk også blev dømt som ulovligt. Det var det, der skete. Jeg tror sjældent, at man kan forhindre områder i at blive misbrugt, eller at der er mennesker, der gør noget ulovligt. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at Tvindimperiet var ulovligt, at det netop ikke kunne lade sig gøre under den eksisterende friskolelov. Derfor var det en vigtig sag at få afklaret, for vi var mange, der mente, at det burde afklares, at det ikke kunne lade sig gøre.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jesper Langballe, at han jo netop har stemt imod hr. Villy Søvn-dals forslag om at sende sagen tilbage i udvalg, så-dan at vi får fuldstændig klarhed over det her. Hvis hr. Jesper Langballe bare gerne vil give mulighed for at oprette de fribørnehaver, kan vi kalde dem, som hr. Jesper Langballe taler for, så er det muligt at gøre i forbindelse med det her forslag. Det har hr. Jesper Langballe stemt imod.

Hvad er så konsekvensen af det? Det er jo, at hr. Jesper Langballe gerne går ind for, at man med offentlige tilskud kan lave et Tvindimperium på det her område. Jeg kan godt forstå, hr. Jesper Langballe ikke bryder sig om ordet Tvindimperium, men det er jo det, der er muligt. Hr. Jesper Langballe har det jo sådan, at hvis det er fakta, så benægter han fakta. Derfor kan jeg ikke forstå, at hr. Jesper Langballe ikke bare indrømmer, det er muligt at hive penge ud, og der er ikke tale om, at man tjener penge for at gøre sit arbejde. Her er tale om, at hvis der bliver et overskud på en børnehave, så kan man hive det ud og gøre med det, hvad man vil. Det er det, vi ikke kan i friskoleloven, og det er godt, at vi ikke kan det i friskoleloven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Dybkjær, så er taletiden for længst udløbet. Den røde knap har en vis betydning. Den administreres liberalt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo gentagelse på gentagelse. Jeg kan på min side ikke forstå, at fru Lone Dybkjær ikke forholder sig til mit svar, som var, at man faktisk også kan bruge pengene til pædagogiske forbedringer. Der er ikke nogen, der tvinger folk til at tage dem ud.

Det er rigtigt, at Tvindimperiet til sidst blev dømt ulovligt, men hvor mange år gik der ikke, hvor det jo næsten var et sår, jeg havde nær sagt i folkesjælen, i hvert fald i hele uddannelsessystemet, at Tvindimperiet kunne fortsætte og fortsætte, og man kunne ikke finde noget, der om jeg så må sige kriminaliserede Tvind ifølge lovgivningen.

Det var et problem i årevis, at Tvind kunne blive ved at grine ad det hele og sige, at de er i overensstemmelse med loven. Det var næsten som Al Capone, der kunne blive ved og blive ved, indtil skattemyndighederne fældede ham.

Kl. 15.55

Med hensyn til, at jeg har været med til at stemme imod hr. Villy Søvnalds forslag om, at det gik tilbage til udvalget, er det da klart. Det, at fru Lone Dybkjær og jeg er uenige, er da ikke noget bevis på, at en sag, som forligger fuldstændig oplyst, skal tilbage til udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det, og så er det fru Dybkjær for at stille det sidste spørgsmål til hr. Langballe.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Så skal vi jo konstatere, at selv om man var længe om at få dømt Tvind ulovlig, så var den ulovlig. Det vil ikke længere være ulovligt på børnehaverområdet at trække penge ud a la Tvind eller noget helt andet.

Hr. Jesper Langballe går rundt om tingene. Jeg behøver ikke at kalde det et kernepunkt, det er bare et punkt i det her lovforslag, at man nu kan trække penge ud, hvis der er overskud. Det er klart, at det overskud kan bruges til pædagogiske formål. Sådan er det faktisk i dag, at det kun kan bruges til pædagogiske formål, og vi synes, det er rigtigt, at det kun kan bruges til pædagogiske formål, og at man ikke kan trække

det ud og lave konstruktioner a la Tvind eller andre.

Når hr. Jesper Langballe ikke kan lide denne her diskussion, så er det, fordi hr. Jesper Langballe ikke vil erkende, at han stemmer for, at der nu kan trækkes penge ud af daginstitutioner. Det mest positive, vi har fået ud af denne her debat, er, at hr. Jesper Langballe i hvert fald indtil videre har sagt, at det her ikke skal overføres til skoleområdet, og det kan vi jo så håbe på kommer til at gælde også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil da gerne kvittere for, at fru Lone Dybkjær ikke har ladet sig gribe af venstrefløjens sådan lidt hysteriske psykose, der sagde, at det her forslag udelukkende er fremsat med henblik på, at der er nogle, der vil kunne score penge på det. Fru Lone Dybkjær's indlæg indebar dog den realitetssans, at det måske ikke var kernepunktet, men dog altså en omstændighed ved lovforslaget.

Derudover er der kun at sige, at der altså er den frihed, at man kan trække penge ud; der er også den frihed, at man kan lade dem blive og bruge dem til at forbedre de pædagogiske muligheder. Det er altså en frihed, som den kreds, der har oprettet børnehaven, har.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Krarup for at stille spørgsmål til hr. Langballe.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Jesper Langballe, med hvem jeg har en perifer forbindelse. Jeg vil spørge ham, om han ikke er enig med mig i, at der er en umiskendelig antikveret stemning over denne debat. Han er lige så gammel som jeg og ved, at tidligere, da vi var yngre, var der også en stemning i landet, der hed, at alt, hvad der havde med profit at gøre, i sig selv var noget dybt, dybt forkert og noget, som simpelt hen burde forvises fra den offentlige sammenhæng. Vil hr. Jesper Langballe ikke ligesom, tror jeg, alle vi andre herinde sige, at man fornemmer fuldstændig den samme holdning, som var til stede under 1968-revolutionen, og hvor også ordet profit var det fordømmende?

Det er en betonsocialisme, som ligger i det, og jeg vil sige, at når jeg hører fru Mette Frederiksen, er det ikke blot en betonsocialisme, men det

er en dertil knyttet betonpædagogik, der som sit sidste indhold til syvende og sidst har hadet til den private familie, at det ikke skal være den officielle pædagogik, at almindelige forældre har mulighed for at sætte deres børn i børnehaver; de er trygge ved, og som de altså selv bestemmer indholdet af.

Det var et spørgsmål perifert.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Langballe for at svare på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Formentlig til alles overraskelse er jeg fuldstændig enig med hr. Søren Krarup.

Jeg må sige, jeg sad også og fik sådan en nostalgisk fornemmelse. Det var ligesom en duft af 1970'erne, der strøg forbi ens næse, og hvor man mindedes hele det pædagogiske tyranni, der herskede dengang, hvor børnene ikke var forældrenes, men tilhørte den offentlige skole og det offentlige børnehavevæsen. Gudskelov at vi er ovre de tider nu, gudskelov at der igen er frihed i landet.

Kl. 16.00

Det er såmænd udmærket at få den her mulighed for sådan lige at genkalde sig stemningen fra dengang for at erindre, hvor rædselsfuldt det var, og takke Vorherre for, at det ikke er sådan mere.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er ikke let at komme herop efter sådan en familiesammenkomst, som Dansk Folkeparti nu har haft her på talerstolen, men vi får i hvert fald bekræftet familieskabet og familiesammenholdet, godt finansieret af skatteborgerne. Så det er godt at få det illustreret her.

Mit spørgsmål gik egentlig i al sin ydmyghed på netop det med at tage fortjenesten ud. Spillereglerne er der jo i dag. Vi har ikke noget imod private børnehaver, vi synes faktisk, det er dejligt, at der er en vifte af pædagogiske muligheder, og at der er en vifte af etableringsmuligheder, sådan at der netop er nogle forskelle.

Det, der bekymrer os, er den legalisering af, at det, der kan være af overskud, det, som nogle af os kalder profit, ikke alene skal gå til pædagogisk udvikling, men at det også kan gå ned i ejernes lommer. Det er der, vejene skilles, må jeg sige til hr. Jesper Langballe.

Når jeg er bekymret, er det, fordi jeg kan huske en børnehave i Tørring-Uldum Kommune, og jeg kan huske noget inden for forældreområdet, hvor ISS trak sig, fordi de sagde: Dette er ikke lønsomt nok. Nu bliver det lønsomt med det forslag, der foreligger i dag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Karen Klint sagde vist, at det ikke er let at komme til efter det familiesammenhold, vi har. Jamen fru Karen Klint skal da være velkommen i familien – om ikke andet så som plejebarn, og kun midlertidigt.

Det kører sådan lidt på gentagelser, og jeg kan kun sige: Hvis der i den private børnehave er behov for pædagogiske forbedringer, som koster penge, bliver overskuddet selvfølgelig brugt til det, og hvis der ikke er behov for det, så er der nogle, der stikker de penge i lommen. Det er en meget fornuftig ting at gøre med penge – altså at stikke dem i lommen – hvis det vel at mærke er ens egne.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal sige tak for tilbuddet om at blive midlertidigt adopteret af eller sat i pleje hos familien Krarup og Langballe, må jeg formode det må være. Mit syn på næstekærlighed gør nok, at jeg hellere ville vælge en anden familie at blive adopteret af midlertidigt, for der er nogle ting, der skiller os.

Det, vi er bekymrede for, er netop: Hvis penge er det så, man putter i sin lomme? Det er i høj grad det offentliges penge og forældrenes penge, man som ejer af en institution putter i sin lomme.

Kan vi ikke bare få en indrømmelse af, at de muligheder, der er her inden for pædagogikken, eksisterer i dag. Den eneste forskel, der er fra nu og til oktober, når lovforslaget skal udmøntes i handling, er, at der kan hæves et overskud, og at man på den måde også kan opskrue forældrebetalingen kunstigt, hvis man skulle have lyst til det, og næsten komme til at hvidvaske nogle penge på institutionsområdet ved at få lavet en kunstig profit.

Vi har i dag hørt om skattefordele til multinationale selskaber. Jeg siger ikke, at det bliver multinationale selskaber, der laver børnehaver, men muligheden er til stede fra den 1. oktober, fordi Dansk Folkeparti stemmer for lovforslaget.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at de der skrækvisioner om Unileverbørnehaver har jeg ikke. Det er sådan en vision, jeg skal have tænkt lidt nærmere igennem.

Sagen er jo den, at det, man gør her, er, at man viser det storsind fra samfundets side, at man siger, at disse børnehaver har fuldstændig frihed – også en vidtstrakt økonomisk frihed – og samtidig støtter man dem. Det er udtryk for et storsind fra samfundets side. Det var derfor, jeg nævnte friskoleloven som eksempel, ikke for at sige, at de to love er identiske, men fordi de begge to er udtryk for det liberale storsind, som vi gerne vil beholde i Danmark for *frihedens* skyld.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er en meget oplysende debat, vi lige er i gang med her, for på et tidspunkt sagde hr. Jesper Langballe, at det her var udtryk for frihed. Vi har nu efterhånden fået afklaret, om det er frihed for børnene. Nej, det er det ikke. Er det frihed for forældrene? Nej, det er det heller ikke.

Men det er friheden til, at private virksomheder kan tjene et overskud, nogle kalder det at få profit, på børnepasning, og de kan så trække den profit ud af børnehaverne. At det er den frihed, vi snakker om, vil jeg bare have hr. Jesper Langballe til at bekræfte heroppefra, altså at det reelt er den frihed, der er udpenslet i det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu kan jeg høre, at selv om der er forskellige talere på talerstolen, så er grammofonstiften simpelt hen kørt fast i den samme rille, og jeg ved ikke, hvor længe man kan holde ud at blive ved med at gentage sig selv.

Er det frihed for børnene? spørger hr. Jørgen Arbo-Bæhr sådan retorisk. Ja, hvad er egentlig frihed for børnene? Hvem er det, der formidler friheden for børnene? Det er jo forældrene. Frihed for børnene får man ikke ud af den blå luft. Det ved jeg godt at tilhængere af en socialistisk pædagogik mener man gør. De mener ligesom Makarenko i Sovjetunionen, at forældrene er børnenes opdragelsesfunktionærer, som har at opdrage børnene efter den linje, som staten har lagt.

Nej! Friheden for børnene formidles altid af forældrene, og her er det sådan, at den frihed delegeres videre til de mennesker, som opretter

børnehaven. Sådan må det jo være, for det er forældrene, der bestemmer, at i deres lokalområder skal der være det alternativ.

Derfor er det her frihed for børnehaven, for forældrene og dermed for børnene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu fik vi tidligere afklaret, at alle de her frihedsrettigheder findes i forvejen. Det, som bare er nyt ved det her forslag, er, at private virksomheder kan tjene på børnepasning og trække det ud af børnehaverne. Det er bare det jeg vil have en bekræftelse på ligger i det her forslag. Det kan man sige med et ja eller et nej. Er det rigtigt, at private virksomheder kan tjene på børnepasning og trække profitten ud af børnehaverne? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvor længe skal jeg da blive ved med at svare på det? Ja, det er rigtigt, at her er nogle børnehaver, som støttes af det offentlige, og hvis der er et overskud, kan det bruges til pædagogiske forbedringer, og hvis der ikke er behov for dem, kan man trække penge ud. Jeg synes, jeg har sagt, jeg ved ikke hvor mange gange: Hvad er der galt med det?

Det er der kun noget galt med, hvis man som hr. Arbo-Bæhr og hele venstrefløjens er allergisk over for ordet profit. Vi andre bruger ikke det ord, men hvis vi brugte det, så ville vi sige: Profit er da en udmærket ting. Det er da en udmærket ting, at folk tjener penge. Men når det er de forkerte, der tjener penge, så hedder det i hr. Arbo-Bæhrs vokabularium profit. Men det er jo, hvad skal man sige, at diskutere på grundlag af nogle ideologiske fornemmelser og en ideologisk floskulatur, som ikke er særlig frugtbar.

Kl. 16.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er der et enkelt folketingsmedlem uden for ordførernes række, der har ønsket ordet: hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det, der er så interessant, er, at når man har de her debatter i parlamentet, tror jeg, der kommer mange nye oplysninger frem, som kan være interessante – om ikke andet så for offentligheden og måske også for hr. Jesper Langballe, men det vil tiden vise.

Jeg vil egentlig gerne have, at ministeren, hvis ministeren ellers vil være opmærksom. Jeg vil gerne bede ministeren, hvis ministeren vil være opmærksom, – om at svare her fra talerstolen, for nu har der været en lang debat med hr. Jesper Langballe, som ikke helt har forstået forskellen på Tvindskolesystemet og den nye lov.

Så jeg vil gerne bede ministeren om at komme herop på talerstolen og bekræfte, at med det her lovforslag vil man kunne se Tvind etablere børnehaver. Det ville være fuldt legalt at opbygge et sådant system. Det system, som i dag er forbudt under friskoleloven, vil være legalt og tilladt for Tvind at etablere inden for daginstitutionsområdet. Det var det hr. Jesper Langballe slet ikke fandt var pointen. Derfor vil jeg gerne bede ministeren om over for Folketinget, så vi ved, hvad det er, vi stemmer om, at bekræfte, at det vil være muligt for Tvindimperiet at etablere daginstitutioner med den nye lov.

Et andet spørgsmål er: Overvejer regeringen at indføre den samme form for profitskoler inden for friskoleloven? Det ville jo lovliggøre, at Tvind kan genoptage den form for virksomhed, som i dag er forbudt.

Det er sådan set ret klare spørgsmål, og jeg er også ret sikker på, at hr. Jesper Langballe vil få en ahaoplevelse, når det går op for hr. Jesper Langballe, at det, Dansk Folkeparti stemmer ja til, er, at Tvindimperiet kan lave et imperium nr. 2 inden for daginstitutionsområdet. Og det synes jeg da, Folketingets medlemmer skal have mulighed for at få svar på, inden de trykker på afstemningstasterne her ved tredjebehandlingen.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er sådan, tror jeg, at man nogle gange stiller et spørgsmål mere for at høre sig selv stille spørgsmålet end for at høre svaret, for man kender jo godt svaret på de spørgsmål, man stiller.

Det er sådan, at ifølge dette lovforslag kan private oprette daginstitutioner – og de skal godkendes af kommunen – hvis det i øvrigt er sådan, at man lever op til de kvalitetskrav, som kommunen stiller. Hvis det skulle være sådan, at man får opbygget en formue, fordi det giver overskud, så har man lov til at trække den formue ud. Det er det, der står i lovforslaget.

Jeg er sikker på, at hr. Ole Sohn i virkeligheden slet ikke behøver at stille mig spørgsmålet, for hr. Ole Sohn kender godt svaret. Sådan er det, og der er ikke i den forbindelse nogen fir-

maer eller organisationer, der på forhånd er udelukkede fra at gøre det.

Så vælger hr. Ole Sohn at nævne en konkret organisation, som hr. Ole Sohn forventer at man sådan hopper op i stolene af forskrækkelse over, i hvert fald hvis man har et liberalt eller konservativt sindelag, og han eksemplificerer ved hjælp af den. Man kunne i virkeligheden nævne en hvilken som helst privat virksomhed eller organisation. Formålet er, at man kan oprette private ordninger, private institutioner, og få dem godkendt af kommunen, hvis man vel at mærke lever op til de kvalitetskrav, som kommunen stiller. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Folkestyret har den kvalitet, at når man stiller et konkret spørgsmål til en minister, kan man få et konkret svar. Når jeg spurgte, var det, fordi jeg – det er korrekt, må jeg sige til ministeren – kendte svaret, men hr. Jesper Langballe har rodet sig ud i en hel times debat i Folketingssalen og åbenlyst udstillet sin uvidenhed, og så syntes jeg da, det var fair, at Folketinget også fik mulighed for at bibringe ham den oplysning, sådan hr. Jesper Langballe ved, hvad der om lidt bliver stemt om. Så derfor takker jeg ministeren for svaret.

Kl. 16.15

Men jeg fik ikke svar på det andet spørgsmål. Det kunne måske have interesse. Det, at man nu er i gang med at etablere profitbørnehaver, er det noget, som regeringen overvejer at indføre på friskoleområdet, sådan at man også kan gøre det til et profitabelt foretagende? For vi havde jo helt været den her Tvindsag foruden, hvis man havde gennemført lovgivningen også på friskoleområdet. Men er det noget, regeringen overvejer at gøre?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo rigtigt, at debatterne har den fordel, at når man stiller et spørgsmål, så kan man få et svar. Det er dog sådan, at man normalt skal rette spørgsmålene til den fagminister, der nu har ansvaret for det. Og jeg skal ikke svare på undervisningsministerens vegne for, hvilke planer undervisningsministeren måtte have på skoleområdet. Det spørgsmål må man overlade til undervisningsministeren, hvis man vil have svar på det. Sådan er det.

Jeg skal i øvrigt sige, at det jo er en lang række væsentlige krav, der stilles. Hvis man skal etablere sådan en privat institution, så skal man leve op til en lang række krav omkring formålsbestemmelsen for dagtilbud. Man skal leve op til et krav om pædagogiske læreplaner osv. Så der er jo ganske godt hånd i hanke med, at tingene foregår på en ordentlig måde, uanset hvem det er, der udbyder det pågældende tilbud.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så går vi videre i rækken af korte bemærkninger.
Fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror da egentlig, jeg vil starte med at sige ministeren tak for ærligheden, for vi har været igennem en, kan man vel godt sige, længere dans om ordene med Dansk Folkepartis, godt nok ikke ordfører, men dog alligevel repræsentanter.

Men det er da befriende med ministerens ærlighed. I det første svar var der ikke et ord om pædagogik eller valgfrihed eller alt det andet, som det her forslag sådan er blevet svøbt ind i. Der var bare en fuldstændig hudløs, ærlig fremstilling af, at, ja, forslaget handler om, at private firmaer, private organisationer, skal kunne tjene penge på vores børn. En fuldstændig ærlig fremlæggelse. Det handler om, at man skal kunne tjene penge på vores børn.

Derfor vil jeg sådan set gerne for mit vedkommende slutte debatten af med at sige tak til ministeren for nu endelig ærligt at fremlægge, at det handler om, at man ønsker private børnehaver, der skal kunne trække et eventuelt overskud ud af, og i stedet for at satse på pædagogisk udvikling og i det hele taget skabe en bedre hverdag for vores børn skal pengene kunne tages ud til de private investorer.

Tak for ærligheden til ministeren. Det var sådan set tiltrængt, og det er i virkeligheden det allerallerbedste grundlag at stemme nej til det her lovforslag på.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det har været en rigtig god debat, måske også en lidt lang debat, men så har vi jo ligesom fået trukket linjerne op på en god måde. Det, der lægges op til her, er at øge mangfoldigheden yderligere, når det gælder familiernes

mulighed for at vælge den daginstitution, det pasningstilbud til deres børn, som de gerne vil.

Vi er nogle, der ønsker, at ansvar og valgfrihed skal ligge hos familien, hos forældrene. Og så har vi en række partier, de socialistiske partier og også Det Radikale Venstre – det undrer mig lidt i øvrigt – der har tilsluttet sig den der meget forskrækkede reaktion på, at vi kan overlade sådan noget til forældrene, for det er jo det, der er sagens kerne.

Hvis det er sådan, at forældrene finder, at kvaliteten ikke er i orden i de pågældende tilbud, hvis forældrene finder, at det er forkert, at der opbygges nogle formuer – nu tror jeg, der er grænser for, hvor store formuer det kan komme til at dreje sig om, for så meget vil forældrene jo ikke betale – men hvis forældrene finder, det er urimeligt, at nogle kan trække en formue ud af en sådan ordning, så er det så enkelt: Forældrene kan bare lade være med at vælge de pågældende børnehaver.

Jeg lagde jo mærke til, at fru Lone Dybkjær sagde, at vi her tager noget fra fællesskabet og giver til individet, men sådan forholder det sig jo ikke. Vi tager ikke noget fra nogen. Men vi giver familierne en ekstra mulighed, som de kan vælge at benytte sig af eller lade være. Forskellen er bare, at de, der stemmer imod det her forslag, slet ikke vil være med til, at forældrene får den mulighed. Det er det, der er forskellen.

Kl. 16.20

Og det undrer mig sådan set lidt, at Det Radikale Venstre er så afvisende i denne her sag. Jeg havde lejlighed til i en debat i sidste uge med fru Elisabeth Geday at slå fast, at jeg aldrig kunne drømme om at påstå, at Det Radikale Venstre skulle være et socialistisk parti. Jeg kender jo Det Radikale Venstres udgangspunkt i den liberale familie, men jeg må da sige, at når man lytter til debatten her i dag, så kan man komme en lille smule i tvivl, om Det Radikale Venstre skulle have glemt sit liberale udgangspunkt.

Der bliver ikke taget noget fra nogen her, og der er ikke tale om, at nogen skal score profit på børnene i den forstand. Men der er tale om, at hvis nogle er rigtig gode til at drive det her, og forældrene vælger det, og de får en formue ud af det, at der er et overskud, så kan de godt trække det ud af ordningen i sidste ende. Men det er der vel heller ikke noget odiøst eller noget som helst galt i.

Jeg synes, det er et rigtig godt forslag. Det vil øge familiernes valgmuligheder. Hvis familierne synes, det er en dårlig idé, så bliver det ikke til

noget, for så er der ingen familier, der vælger disse børnehaver. Så enkelt er det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig bedt om yderligere to korte bemærkninger til ministeren.

Der har tre gange været ringet til afstemning, to gange er den blevet aflyst igen, og det er selvfølgelig helt naturligt, men det forekommer formanden ved at sidde og lytte til debatten både til den ene og den anden side, at det er forholdsvis få nye synspunkter, der er kommet på banen de sidste tre kvarter. Nu tror jeg ikke, jeg overdrev.

Men nu er det fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes sådan set, at ministerens første svar var meget ærligt, at det her forslag handlede om, at private skulle have lov til at tjene penge. Og det synes jeg sådan set ville have været et udmærket punktum for debatten. Men så gik ministeren jo op igen og begyndte at tale om, at det handlede om mangfoldighed, og det synes jeg ikke kan få lov at blive stående, fordi der jo netop er den mulighed for mangfoldighed i dag.

Og så mangler vi jo også at få svaret på, om regeringen ønsker, at man også skal kunne tjene penge på friskolerne. Vi kunne jo spørge, hvis vi holder sig til regeringens ønsker om, at man skal kunne tjene penge på børn, hvorfor så kun børn under skolealderen, hvorfor skal man så ikke også kunne tjene penge på børn over skolealderen?

Det kunne være rart at høre, og undervisningsministeren er jo til stede, så derfor er der jo en mulighed for, at undervisningsministeren kunne svare på, om det er regeringens plan, at vi også skal have profit på skoleområdet.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg har spekuleret lidt på, hvad frustrationen ikke mindst fra Enhedslisten egentlig skyldes i den her sag. Jeg begynder mere og mere at tro, at det er, fordi vi nu med en stribe forslag fra regeringens side har vist, at vi vil styrke hele børnepasningsområdet. Vi vil give folk flere tilbud om private pasningsordninger, vi vil styrke valgfriheden, som vi gjorde, da vi behandlede det se-

neste lovforslag, ved at indføre minimumstilskud fra kommunerne til forældrene, når de vælger private pasningsordninger. Vi vil styrke muligheden for at vælge madordninger, så man kan få frisk mad i daginstitutionerne.

På en række områder styrker vi altså daginstitutionsoområdet og forældrenes mulighed for at vælge de pasningsordninger, som de gerne vil have til deres børn.

Det bliver jo fremstillet, som om vi forringer noget. Det gør vi ikke, vi øger valgmulighederne. Derudover er planen fra regeringens side jo at nedsætte taksterne på daginstitutionerne, og derudover vil vi afsætte 2 mia. kr. i de næste 4 år til at styrke en kvalitetsudvikling på daginstitutionsoområdet ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der kommer sikkert flere muligheder, tror jeg. Fru Line Barfod for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi fik så stadig ikke svar på, om man også vil have profit på skoleområdet. Det kan jo være, at undervisningsministeren kommer op og siger noget om det.

Med hensyn til min frustration, Enhedslistens frustration, manges frustration over det, regeringen er i gang med på børneområdet, så skyldes den jo netop, at man forringer vilkårene for børnene lige bortset fra hos de allerrigeste, som får flere muligheder for at vælge, når man fjerner loftet over brugerbetaling. For det hjælper ikke noget, at man sætter taksterne ned et sted, når man så samtidig fjerner loftet over brugerbetaling og dermed dem, der i dag har friplads, som kan risikere at komme til at betale.

Kl. 16.25

Hvor er valgmuligheden f.eks. henne for de forældre på Nørrebro, der gerne vil have nogle gode institutioner med en ordentlig bemanning? Den valgmulighed er der så fremover kun med de her profitbørnehaver, hvis man har råd til at betale. Men alle os andre, der gerne vil lave en fælles prioritering og bruge nogle af de penge, vi har i samfundet, til at sikre en god bemanning i daginstitutionerne, god mad, gode vilkår, fælles steder for vores børn, i stedet for den opsplitning, som man diskuterer så meget på skolerne, vi får ikke det valg.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror simpelt hen, at Enhedslisten og de andre socialistiske partier, som jeg redegjorde lidt for før, er frustrerede over, at de troede, de havde et område her, som de dog i det mindste kunne have som sådan en slags monopol på, at det var dem, som først og fremmest ville noget godt, når det gjaldt dagtilbud osv., og så har vi altså her en konservativ-liberal regering, der sammen med Dansk Folkeparti på en lang række områder styrker hele det her område. Det bliver man frustreret over. Det kan jeg måske godt forstå, men sådan er det altså.

Der bliver jo ikke taget noget fra nogen. Der er jo ikke nogen, som får færre tilbud eller dårligere tilbud. Tværtimod, kommunernes forpligtelser til at give tilbud til børnene er jo helt de samme efter det her forslag. Det er jo ikke sådan, at fordi man indfører private muligheder for at oprette pasningsmuligheder, så skal kommunerne svække deres tilbud. De skal stille de samme tilbud og lige så gode tilbud nu som før.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tager ordet, fordi der faktisk blev bragt noget nyt ind i debatten her. Det var nemlig det, ministeren sagde om, at jeg skulle have glemmt mit liberale udgangspunkt.

Jeg vil gerne minde ministeren om, at Det Radikale Venstre netop i denne her uge fejrer 100 år for vores frigørelse fra Danmarks Liberale Parti, Venstre, og det gør vi jo netop, fordi vi ikke bare var liberale, vi er faktisk også socialliberale, og det er en meget vigtig side af det, og det er den socialliberale side, der kommer til orde her i dag. Vi er nemlig tilhængere af frihed, men vi er tilhængere af frihed for alle.

Så vil jeg godt sige, at jeg ikke tror på, det er muligt at drive almindelige daginstitutioner, sådan som de ser ud i dag, bedre, end de bliver drevet. Jeg tror, at de drives meget stramt. Det viser sig, at normeringen bliver lavere og lavere, og det skyldes bl.a. stramninger inden for kommunernes økonomi.

Derfor tror jeg kun på, at sådan nogle daginstitutioner kan blive drevet bedre, hvis de koster mere. Det er ren logik, og det er den logik, som ministeren ikke vil medtage i sin tale.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for den korte bemærkning. Ministeren ønsker ikke at svare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, RV, SF og EL).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forbedring af muligheden for madordninger i daginstitutioner mod fuld forældrebetaling).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 10/3 2005. Betænkning 28/4 2005. Anden behandling 10/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Ja, det er jo så dagens tredje forslag i rækken af meget ideologiske forslag fra regeringen og Dansk Folkeparti. Først har vi behandlet forslaget om at styrke de private pasningsordninger, og siden har Folketinget nu, godt nok dog og heldigvis med kun et borgerligt flertal, besluttet sig for, at der nu kan oprettes profitbørnehaver. Nu skal vi altså behandle det tredje forslag i rækken, nemlig det forslag, der åbner muligheden for, at der kan oprettes madordninger i børnehaverne.

Se, ideen om at styrke vores børns ernæring og kostvaner kan vi fuldt ud tilslutte os. Jeg synes, det står klart for enhver, at lige præcis når